

Phản tư thế kỷ (#2)

An Hoang Trung Tuong 2010-02-04 22:00

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

(Phần 1 xem ở đây)

Phản tư thế kỷ (Tiếp)

Truyện Ngắn By Hoàng Tuấn Dũng

chương hai

Năm 1967, lúc cuộc chiến của chúng ta với người Mỹ tới hồi khốc liệt nhất, cha tôi dẫn hai anh em tôi theo cơ quan ông sơ tán về làng Vía, Thái Bình. Mình mẹ tôi ở lại Thành Phố.

Vía cách biển 18 cây số, một nông thôn châu thổ đặc thù. Trong tôi còn nguyên màu trời hè hồng hồng và vị ngọt đồng lúa nếp. Nhà mái rạ tường đất trình bằng vồ và nền đất nện bằng đầm. Trưa không tiếng người. Hương dành dành đêm tuôn ma quái.

Tôi sẽ không miêu tả tiện nghi. Những năm 60 người ta coi khinh tiện nghi, tuy cũng thèm.

Mấy ngày đầu, ba cha con tôi trọ nhờ cụ Thàng. Cụ Thàng quăng ngoài sáu chục, từng xung lính Pháp đánh Đức. Cụ Thàng nói quê gốc Vía, mà tuyệt nhiên không có họ mạc. Cụ sống ngăn nắp, hơi kỹ tính. Cha hay gặng cụ về Châu Âu, cụ lảng rất khéo. Cha nói cụ đang tuân thủ các quy tắc chính trị tế nhị.

Rời nhà cụ Thàng, cha con tôi dọn đến một gian vốn là kho Chùa Vía.

Chùa Vía quanh năm vắng lặng. Tôi sợ dùm mỗi khi cố dòm qua khe cửa gỗ sơn nâu đỏ vào hậu đường mờ tối lỗ nhố gương đao phụng hạc. Tôi nghĩ mình chết phòi mặt nếu bị giam mười phút trong ấy. Tôi kinh gớm bóng thoát ẩn thoát hiện của Sư Cụ. Bản mặt như củ sắn chưa bóc vỏ, dài đườn lồm chồm. Áo thâm phất lệt xệt.

Trai Vía ra trận hết, trừ Trung Đít Vịt. Ngón tay bóp cò của Trung cụt hai đốt.

Cúp tóc đít vịt, dận quần ống tuýp, Trung hội đủ hai chất du côn điển hình, và được Cấp Ủy xếp hạnh kiểm Chậm Tiến.

Trung tuổi Sửu, sinh 1949. Cha mẹ Trung bị tịch thu vườn ruộng hồi 1954 nên gia cảnh chả mấy khấm khá. Trung có một anh trai đóng công binh, bốn chị gái muộn chồng.

Già làng đe trẻ con: Cấm chúng mày theo Trung Đít Vịt. Đe phụ nữ: Dờ hồn chúng mày theo Trung Đít Vịt. Đe net của phụ lão không xuất phát từ đạo giáo, mà từ lòng đố kỵ, con trai họ đang phơi ngực nơi chiến trận. Đúng thôi.

Một răng cửa của Trung đỏ kịch. Tôi đã nhìn hàng vạn bộ răng, chưa gặp chiếc thứ hai giống. Trung hay nhe trêu con Hương em tôi, Hương nhe răng sún trêu lại: Lêu Trung ăn xôi ứ đánh răng. Anh em tôi vô tư, Trung cầu thị, tình bạn vong niên cần nhất hai điều này. Trung bảo: Dân phố bọn mày thích thật. Và chúng tôi mến nhau.

Tôi thua Trung mười tuổi, đang học lớp Hai. Trung bỏ học đã vài năm.

Trung nói: Dân phố bọn mày học tận đầu đầu, xã tao lớp bảy hết cút, lão Vịnh lớp ba, lão Tấn lớp hai, lão Tròn lớp hai. Tôi nhớ ông Vịnh là Chủ Tịch, ông Tấn Bí Thư, ông Tròn Xã Đội Trưởng.

Buổi sáng Vía tuyệt thú. Tôi dậy sớm do tiếng trâu va sừng lộc cọc và mùi khói rá vừa chua vừa hôi vừa ngái phát nghiện. Các cô chú cơ quan

Cha tập thể dục đùa lao xao.

Tôi chọn bát to hơn trong hai bát cơm rang Cha xới sẵn, chan mắm ăn veo.

Xỏ áo may-ô, tôi chạy tìm Trung.

Trung và tôi ra bãi sông Hóa, chỗ Trung đặt bẫy bắt cò lửa đêm trước. Gỡ chú cò nằm thất thần khỏi bẫy, Trung bẻ chéo cánh và bọc bùn. Tôi mới đất sét nặn một bếp lò, nhặt phân ngựa phân bò quả phi lao khô xếp đầy lò. Trung đốt lò và phòng mồm thổi. Lò cháy đượm nổ bép bép. Trung vừa sáo mồm bài Thuyền Xa Bến Lòng Lưu Luyến vừa nướng con cò. Trung bảo: Đắp bùn thế, thiêu sống như ru ngủ, ầm dần ầm dần chín thơm, Em Oí Em Oí Em Chả Đau Trái Tim Lẻ Loi hứ hứ hứ hứ hứ hứ. Quả thực, con cò không ngộ nguậy.

Trung bảo: Cò ngon là mùi giang hồ, thằng dân phố ạ. Ngửi bựa răng. Thôi thôi. Thỉnh thích. Mùi giang hồ đấy ha ha ha.

Chúng tôi ăn con cò, mút tay chụt chụt.

Trung bảo: Giờ ngô luộc nhá thằng dân phố.

Chúng tôi đột ruộng ngô Hợp Tác Xã.

Trung nói: Mày ngồi động tĩnh gì ho ba cái nhá.

Tôi thấy một bóng đàn bà sâu trong ruộng ngô. Chị đang ỉa. Trung luồn rất nhanh và vật chị. Chị lặn một vòng.. Giãy.. Thẳng đuồn.. Mông trắng.. Vác chân ngang mặt.. Mông vẫn trắng.. Rồi Trung cài xanh-tuya. Chạy.

Chúng tôi không kịp trộm ngô, học tốc chạy. Về vườn Chùa, Trung thở phụt phụt: Nhanh hơn súc hống. Tôi hỏi: Ai? Trung cười: Đàn ông không bép xép. Tôi im.

Trung hỏi: Mà tình chưa? Tôi im.

Trung hỏi: Tình đứa nào? Tôi nói: Cái Hằng.

Trung hỏi: Hằng nhà Tinh? Tôi gật.

Trung hỏi: Hôn chưa? Ồi giờ. Tao hộ nhá?

Tôi vội nói: Đừng. Trung lại hỏi: Mà tình nó thế nào? Tôi bảo: Nó ngồi trên, em nhìn gáy nó. Trung cười ha ha ha.

Buổi chiều, tôi đi học. Cô giáo Xuân tôi thanh thoát, ngực to ửng, nói ngọng. Hằng hơn tôi một tuổi, đeo coọc-xê giống cô Xuân, nhưng ngực mỏng dí. Hằng là con bác Tinh.

Giải lao, Hằng đếm chim sâu trên cây bàng, tôi chơi cờ nhảy.

Trung gọi: Hoàng Hoàng. Tôi chào Trung. Trung nói: Đố mày tát con Hằng.

Tôi đến sát Hằng, tát khế.

Hằng phủi má, nguyệt dài: Cái cu Hoàng này.

Buổi tối, thằng Hà em Hằng gọi: Hoàng ơi trận giả đê trận giả đê. Tôi nói: Tớ làm Toán xong từ nãy. Và liếc Cha, đợi ông bảo, nghịch vừa thôi.

Nhưng Cha bảo: Roi đâu? Tôi chột dạ. Con Hương băng nhắng lật chiếu giường ngủ, rút cái roi tre đưa Cha nịnh bợ. Tôi nằm úp xuống chống, thầm đe em gái, tí tao bầu chết mày.

Cha quát: Tên gì? Tôi mếu: Thưa bố con tên Lê Hoàng ạ.

Cha tiếp: Con ai?

Thưa bố con con bố Lê Cường con mẹ Hoàng Vinh Thủy ạ.

Anh ai?

Thưa bố con anh em Lê Vinh Hương ạ.

Nhớ chưa?

Tôi sụt sịt: Thưa bố con nhớ ạ.

Cha vụt roi thứ nhất: Tại sao sáng đày nắng, mặt đỏ gay đỏ gắt?

Không chờ tôi trả lời, ông vụt roi thứ hai: Đi không hỏi, bom âm âm biết đâu mà lần? Tôi khóc to.

Roi thứ ba: A dua bọn du côn, lớn thành thằng ăn hại. Tôi nín.

Roi thứ tư, thứ năm, thứ sáu: Đồ bất hiếu, đồ không thương bố mẹ, đồ em cái Hương. Tôi nấc, biết trận đòn đã xong.

Kể đồ dòn. Người chạy rậm rịch. Ông Tròn hô: Con Mai con Lối giữ trung liên, bỏ mười hai ly bảy tao.

Cha tắt phụt ngọn đèn dầu, lôi anh em tôi ra hầm kéo sau Chùa. Trong hầm có Hằng, bác Tinh trai, bác Tinh gái. Bác Tinh gái kêu: Cái thằng Hà.

Máy bay người Mỹ bay xẹt, đình tai. Súng Vía bắn rẹt rẹt hai ba loạt. Cha nói: Đánh Thành Phố. Giọng ông run lo âu. Em tôi ti ti: Mẹ ơi ời mẹ Thủy ơi ời. Cha ghì nó và bóp tay tôi. Tôi quên sáu nhát roi, thương ông vô hạn.

Phía Thành Phố lờ sáng. Các kiểu nổ nối nhau bụp bụp. Mẹ chắc đang bịt tai hoặc cáng các bệnh nhân của bà.

Mùi trầm nhạt nhạt. Bác Tinh trai nói: Máy ông sư bà sư, hầm không trứ. Cha nói: Ngửi nhang vững dạ hơn anh ạ, bà cụ em hồi tản cư đổi ba đôi hài lấy bó nhang.

Hằng thì chân tôi, tôi gầy nhẹ, mà tiếc ghen.

Người Mỹ không kích hai mươi phút, xong rút. Súng Vía chào họ bằng hai loạt đạn nữa.

Kể báo yên chậm rãi. Người í ới. Bác Tinh trai chui khỏi hầm, hét tướng: Hà ơi. Tiếng thằng Hà: Con đây thầy. Bác Tinh tát ngay bốp bốp bốp, tôi khoái lắm.

Cuối tháng, Mẹ thăm chúng tôi, khao ăn tươi. Tôm rảo rang, riêu cá giếc, rau ghém hoa chuối, dưa chuột. Tôi ăn bốn bát, con Hương ăn hai, Cha ăn sáu. Mẹ ăn bát rưỡi, luôn tay tiếp thức ăn. Bà cười rạng rỡ, đuôi mắt răn reo. Bà 28 tuổi.

Mẹ sai tôi biểu Sư Cụ gói mì sợi. Tôi vòng cửa hông Chùa, gõ bằng cườm tay. Sư Cụ xích cửa. Tôi muốn sụn gối. Tôi nói: Cụ, mẹ cháu biểu Cụ gói mì ạ. Sư Cụ nói: Vào ta bảo. Tôi rút rè qua bậu cửa. Sư Cụ bảo: Sao con sợ? Tôi ngập ngừng. Sư Cụ nhắc: Sao con sợ? Tôi nói: Cháu sợ gươm mới cả đao mới cả tối. Sư Cụ cười méo xệch: Con sợ điều hoang phế. Tôi chẳng hiểu.

Trung gặp Mẹ bảo: Sau em lấy người như chị. Mẹ đáp: Cậu lấy cô Lối xinh hơn phim. Trung nói: Con Lối trực chiến ngủ dạng tè he ai thèm.

(Dừng câu vùi theo thông lệ)

By Hoàng Tuấn Dũng

(May 1994)

Nạp bữa bởi An Hoàng Trung Tướng @2009

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2010-02-06 19:43\) #134](#)

Trung Tướng mới về. Chào các đồng chí đều nhé. Hôm qua ọp lai có tên nầu được Cam mời vào bớt hông ta?

[An Hoang Trung Tuong \(2010-02-06 23:54\) #144](#)

Thôi Trung Tướng phê rùi đi ngủ luôn đây. Hẹn tối mai giả nhời chi bộ nhé.